Нове народження
і початки віри

Перші кроки у стосунках з Богом

БАРТОШ МІХАЛУВ

Нове народження і початки віри

Автор: Бартош Міхалув (Bartosz Michałów)
Переклад з польської (оригінальна назва: Nowe narodzenie i początki wiary)
© 2026 Bartosz Michałów. Усі авторські права застережено.

Ліцензія на безоплатне використання і поширення

Автор надає кожному безоплатну, невиключну й територіально необмежену ліцензію на копіювання, друк, публічне поширення та використання цієї книги з некомерційною метою, зокрема в церковній, євангелізаційній та освітній діяльності, за умови поширення повного й незміненого тексту, збереження імені автора і цієї ліцензійної примітки.

Продаж, платне поширення, публікація переробок, скорочень, перекладів або змінених версій, а також використання в рекламі чи з іншою комерційною метою потребують попередньої письмової згоди автора.

Цей дозвіл не охоплює прав на біблійні цитати та інші матеріали, що походять від третіх осіб; на них поширюються окремі правила.

Біблійні цитати: переклад Івана Огієнка.

Український переклад схвалено автором.
Українське електронне видання, версія 1.0 (за польським виданням 1.2) • Познань 2026

ЗМІСТ

У цій книзі

1 Добрий Бог 4

2 Падіння і гріх 6

3 Найважливіша місія в історії людства 9

4 Що ти з цим зробиш? 14

5 Що щойно сталося? 18

6 Що далі? 22

РОЗДІЛ 1

Добрий Бог

Перш ніж ти щось зрозумієш про Ісуса, тобі треба знати одну річ про Бога.

Бог добрий. Завжди добрий. Тільки добрий.

Звучить як щось очевидне. Але на практиці майже кожен носить у собі маленьке «але». Бог добрий, але забрав у мене близьку людину. Бог добрий, але дивиться і нічого не робить. Бог добрий, але десь там чекає, поки я спіткнуся.

Саме це «але» надійно відгороджує людину від Бога. Це якраз та зачіпка, через яку противник затьмарює тобі образ Бога. Бо якщо ти не певен, який Він, ти ніколи Йому не довіришся.

Іван, який знав Ісуса особисто, написав це без жодного застереження: «Бог є світло, і немає в Нім жадної темряви» (1 Івана 1:5). Немає темного закутка. Немає подвійного дна. Немає підступу.

◆ Зло походить не від Бога

Можливо, ти зазнав зла. Можливо, чималого. Кривди, втрати, хвороби, люди, які зруйнували щось важливе для тебе.

Хочу сказати тобі прямо: коли ти стикався зі злом, ти стикався не з Богом.

Зло — це не окрема сила, яку Бог десь тримає про запас. Зло — це брак. Так само як холод — це брак тепла, а темрява — брак світла, так і зло — це брак добра. Це те, що залишається, коли Бога випроваджують геть.

Цей світ за вікном — не візитівка Бога. Бог створив світ добрим. Те, що ти бачиш сьогодні, — наслідок зіпсуття, яке прийшло пізніше. Про це буде наступний розділ.

Не звинувачуй Бога в тому, чого Він ніколи не хотів.

Чому це перший розділ, а не останній?

Є вірш, який перевертає з ніг на голову більшість того, чого люди чекають від релігії: «Божа добрість провадить тебе до покаяння» (Римлян 2:4).

Не страх. Не погроза. Не почуття провини. Добрість.

Людина змінює думку про своє життя тоді, коли побачить, який добрий Той, до Кого вона повертається. Тому я починаю з цього, а не з таврування гріха і не з пошуку вад у тобі.

І ще одне. Якщо ти добре пізнаєш оригінал, то розпізнаєш будь-яку підробку. Касир у банку не вивчає напам'ять усіх фальшивих банкнот, які будь-коли надрукували. Він вивчає одну справжню. Так само й тут. Пізнай, який Бог насправді, і ти перестанеш попадатися на підробки, які хтось підсовує тобі під Його ім'ям.

РОЗДІЛ 2

Падіння і гріх

Якщо Бог добрий і створив світ добрим, то що ж сталося?

Сталося щось суттєве. Спочатку людина була близька до Бога. Довіряла Йому. Була з Ним поєднана. Бог сказав одне просте речення: не їж із цього дерева, бо помреш. Поки людина Йому вірила, усе було на своєму місці.

Адам перестав вірити. Повірив комусь іншому. І тієї миті перестав довіряти Богові, а почав довіряти собі. Поставив себе в центр. Порушив настанови, які отримав від Бога, і відкрито пішов проти Нього.

Справа була не в одному плоді. Це була зміна джерела.

◆ Гріх — це більше, ніж перелік провин

Слово, яке в Біблії ми перекладаємо як «гріх», дослівно означає: помилка, промах повз ціль. Не влучити туди, куди мав влучити. А ціллю людини від самого початку було життя в досконалій єдності та зв'язку з Богом. Гріх — це промах повз цю ціль. І саме це Ісус прийшов виправити, щоб цей зв'язок міг бути відновлений.

Це важливо, бо більшість людей думає про гріх лише як про каталог поганих учинків. Я не вбив, не вкрав, не зрадив — отже, я в порядку. Тільки навіть за цією міркою ніхто не виходить чистим. Кожен із нас колись зробив щось усупереч власному сумлінню.

Але це лише верхівка. Проблема в тому, що гріх — це не тільки те, що ти зробив. Гріх — це те, що спіткало весь людський рід і чим уражений кожен із нас.

Павло написав це прямо: смерть панувала «і над тими, хто не згрішив, подібно переступу Адама» (Римлян 5:14). Тобто й над тими, хто не скоїв страшних провин. Ти це успадкував. Ти цього не вибирав, але воно в тобі є. Біблія також описує гріх і його наслідки як зараження, яке вразило людство.

Наслідок не косметичний. Людину було відрізано від Бога. Вона закрилася для духовного. Перестала бачити реальність, у якій живе. Сумління притупилося. Люди ходять цією землею, зовсім не усвідомлюючи, ким вони є, у якому духовному порядку живуть і чий це порядок.

І треба сказати ще одне, хоч ніхто не любить цього чути. Це відокремлення не закінчується разом із життям. Якщо людина все життя вибирає життя без Бога, Бог зрештою пошанує цей вибір. Біблія називає це вічним відокремленням від Нього. Я пишу це не для того, щоб тебе налякати. Пишу, бо було б нечесно показувати тобі порятунок і змовчати, від чого він рятує.

Никодим

В Євангелії від Івана до Ісуса приходить чоловік на ім'я Никодим. Визнаний учитель. Моральний авторитет. Людина, яку будь-хто в Ізраїлі назвав би взірцем побожності. Ніхто не міг йому нічого закинути.

Ісус каже йому: «Вам необхідно родитись згори» (Івана 3:7).

Зупинися на цьому. Якщо хтось і міг бути винятком, то саме цей чоловік. А він ним не був.

Ти можеш бути порядною людиною. Можеш допомагати людям, жертвувати на дитячий будинок, ніколи свідомо нікого не скривдити. Усе це добре, і ніхто в тебе цього не забирає. Але це не розв'язує проблеми, про яку я говорю.

Живі й мертві

Людей зазвичай ділять на добрих і поганих. Бог дивиться інакше.

З духовного погляду люди діляться на живих і мертвих.

Ти можеш бути талановитим, чесним, любленим людьми, професійно реалізованим — і водночас мертвим усередині. Не в емоційному сенсі. У духовному і цілком реальному: відрізаним від джерела життя.

І тому справа не в тому, щоб ти виправився. Виправлення тут не працює. Новорічні обіцянки не працюють. Людині потрібен не ремонт, а нове життя.

Саме для цього прийшов Ісус. І про це наступний розділ.

РОЗДІЛ 3

Найважливіша місія в історії людства

Якщо людина через гріх заражена і потребує нового життя, а сама до розв'язку не дотягнеться, то хтось мусив їй цей розв'язок принести.

Тому Бог послав когось.

Ісус не з'явився нізвідки

Це не історія, яка почалася дві тисячі років тому у Віфлеємі. Вона почалася значно раніше. Століттями пророки звіщали, що прийде Хтось, хто це виправить. І звіщали в таких подробицях, яких жодна людина не змогла б ні спланувати, ні сфабрикувати.

Кілька прикладів.

Місце народження. «А ти, Віфлеєме-Єфрате, хоч малий ти у тисячах Юди, — із тебе Мені вийде Той, що буде Владика в Ізраїлі» (Михея 5:1). Записано приблизно за 700 років до того.

Ціна зради. Захарія передрік точну суму: тридцять срібняків (Захарії 11:12). Записано приблизно за 500 років до того.

Спосіб смерті. «Прокололи вони мої руки та ноги мої» (Псалом 22:17). Записано за століття до того, як римляни взагалі почали застосовувати розп'яття.

Цілі кості. Римляни зазвичай ламали розіп'ятим кості, щоб прискорити смерть. Псалом 34:21 передрікав, що з Ним цього не зроблять. І не зробили. Цікаво, що двом засудженим, розіп'ятим поруч із Ним, поламали голінки, а Йому — ні (Івана 19:32–33).

Дослідники налічують кілька сотень таких пророцтв — залежно від способу підрахунку. Увесь 53-й розділ Книги Ісаї, написаний за сотні років до того, читається як розповідь очевидця.

Ісус — не одна з багатьох релігійних пропозицій. Він — Той, Кого було провіщено й підтверджено і Хто прийшов.

Навіщо Він прийшов?

Люди мали різні очікування. Що Він скине Рим. Що встановить новий політичний лад. Що розправиться з тими, кого вони вважали ворогами.

Він прийшов з іншою метою.

Він прийшов заплатити за те, чого ти не міг сплатити, і відновити твій зв'язок із Богом, який людина втратила.

Він жив досконало. Ніколи не збрехав, не скривдив, не вибрав себе за рахунок когось іншого. Не заслужив смерті в жодному значенні цього слова. А пішов на неї добровільно.

Спаситель

Його ім'я не випадкове. Ісус (єврейською *Єшуа*) означає «Яхве спасає». Ангел сповістив: «ти ж даси Йому ймення Ісус, бо спасе Він людей Своїх від їхніх гріхів» (Матвія 1:21). Сам Ісус сказав про Свою місію: «Син бо Людський прийшов, щоб знайти та спасти, що загинуло» (Луки 19:10).

Грецьке слово *созо*, яке перекладають як «спасти», означає: рятувати, вирвати з небезпеки, зцілити, знову зробити цілим. Євангелії вживають його, коли Ісус рятує учнів під час бурі, зцілює хвору жінку і звільняє чоловіка з-під влади демонів (Матвія 8:25; Марка 5:34; Луки 8:36). Отже, спасіння — це не лише квиток до неба. Це порятунок від відокремлення від Бога та його наслідків, і він починається вже тепер.

І кожен його потребує, бо кожного вразило те зараження, про яке йшлося в розділі 2.

Звершилось

Умираючи, Він сказав одне слово. В українських перекладах воно звучить так: «Звершилось!» (Івана 19:30).

В оригіналі це одне грецьке слово: *тетелестай*. Воно означає: здійснилося, доведено до кінця, виконано. Його форма описує справу, завершену раз і назавжди, наслідок якої триває. Нічого не лишилося ні доробити, ні виправити.

Те саме дієслово Новий Заповіт уживає і щодо сплати належних платежів (Матвія 17:24; Римлян 13:6). І це теж збігається: на хресті твій борг було сплачено повністю (Колоссян 2:14). Нічого не лишилося доплачувати.

Це не було зітхання переможеної людини. Це було оголошення, що справу закрито.

Запам'ятай це слово. Усе, що ти далі прочитаєш у цій книзі, випливає з цього одного твердження.

Обмін

Хрест — не прикраса і не символ релігії. Хрест — це місце, де відбувся обмін. Хтось узяв те, що належало тобі, і дав тобі те, що належало Йому.

Подивись, що саме помінялося місцями.

Він був покараний, щоб ти був прощений. «А Він був ранений за наші гріхи, за наші провини Він мучений був, — кара на Ньому була за наш мир» (Ісаї 53:5). Навіть у звичайному людському праві за той самий учинок не карають двічі. Якщо кару поніс Він, на тебе вона вже не впаде.

Він був учинений гріхом, щоб ти став праведним. «Того, Хто не відав гріха, Він учинив за нас гріхом, щоб стали ми Божою праведністю в Нім» (2 Коринтян 5:21). Це не означає, що Бог заплющує на щось очі. Це означає, що рахунок перенесли на когось іншого і там сплатили до нуля.

Він помер твоєю смертю, щоб ти мав частку в Його житті. Ідеться не лише про життя після смерті. Ідеться про життя, яке починається тієї миті, коли ти примиришся з Ним.

Він пережив відкинення, щоб тебе було прийнято. На хресті Він кликав: «Боже Мій, Боже Мій, нащо Мене Ти покинув?» (Матвія 27:46). Він, Який ніколи не відступав від Отця, пережив відкинення. Щоб ти, який відступив, міг бути прийнятий. Назавжди і без винятку.

Чому на це неможливо заробити?

Люди зазвичай розраховують, що шалька терезів переважить. Що коли добрих учинків буде більше, ніж поганих, усе якось владнається.

Уяви собі лікаря, який кілька разів на тиждень рятує комусь життя. А одного разу в житті когось убив. Він стає перед судом і каже: так, я вбив людину, але врятував сотні. Нехай це переважить. Кожен із нас одразу відчуває, що так це не працює. Справедливість так не виглядає.

Так само і перед Богом. Тому написано, що «людина не може бути виправдана ділами Закону, але тільки вірою в Христа Ісуса» (Галатів 2:16). Навіть Божий Закон, даний через Мойсея, ніколи нікого не спас.

Це не знеохочення. Це полегшення. Ти ніколи цього не заробиш — і не мусиш.

Третього дня

Якби історія закінчувалася гробом, це була б лише ще одна сумна оповідь про добру людину, яку вбили.

Але Він воскрес. Його бачили сотні людей. Ті самі учні, які в ніч арешту в паніці розбіглися, за кілька тижнів публічно виступили в Єрусалимі й проголошували те саме місту, яке Його засудило. Більшість із них заплатила за це життям. Ніхто не вмирає за те, про що знає, що сам це вигадав.

Воскресіння — доказ того, що плату прийнято. З Божого боку справу закрито.

Залишилася одна річ. Твоя відповідь.

РОЗДІЛ 4

Що ти з цим зробиш?

Усе, що ти досі прочитав, — правда, незалежно від того, чи ти в неї повіриш.

Але у твоєму житті вона не спрацює автоматично.

Божі комори відчинені. Рахунок оплачено. Тільки якщо ти не візьмеш кошика й не підеш по своє, то можеш нічого з цього не взяти.

Тому залишився ще один крок. Твій.

Повір

Ідеться не про те, щоб узяти до відома, що Ісус існував. Це знає кожен історик, і нікого це не спасає.

Ідеться про довіру. Про те, щоб довірити Йому свою справу. Так, як ти сідаєш на стілець, не перевіряючи спершу, чи витримають дошки.

Пам'ятаєш, де почалася проблема? Людина перестала вірити Богові. Тут ти повертаєшся до вихідної точки. Ти знову Йому довіряєш.

Розвернися

У Біблії для цього є слово, яке в українських перекладах звучить як «покаяння». В оригіналі це *метаноя*: зміна мислення і ставлення, яка веде до зміни напрямку життя.

Ідеться не про те, щоб бичувати себе почуттям провини. Ідеться про зміну думки. Ти був переконаний, що впораєшся сам. Тепер знаєш, що ні. Ти йшов в один бік. Тепер розвертаєшся.

Це не означає, що спершу ти мусиш виправитися, а вже потім прийти. Прийди як є. Зміни в нас — це Божа дія, а не умова для входу.

◆ Зроби Його Господом

Саме тут багато людей роблять половинчастий крок, а потім дивуються, що нічого не змінилося.

Слово, яким Новий Заповіт називає Ісуса, — *Кіріос*. Господь. Власник. Той, Хто вирішує.

Можна спробувати прийняти Ісуса як Спасителя і залишити Його там, де тримають страховий поліс: знадобиться на випадок катастрофи, а щодня лежить у шухляді. Це не те, про що говорить Біблія.

Павло пише: «коли ти устами своїми визнаватимеш Ісуса за Господа, і будеш вірувати в своїм серці, що Бог воскресив Його з мертвих, то спасешся» (Римлян 10:9). За Господа. Не за порадника, не за покровителя, не за додаток до дотеперішнього життя.

Слово «визнавати» в оригіналі — *гомологео*: дослівно «говорити те саме». Визнати Ісуса Господом — означає говорити про Нього те саме, що говорить про Нього Бог. Ідеться не про формулку, сказану такій версії Ісуса, яку людина сама собі склала з уявлень, традицій чи очікувань. Ідеться про Ісуса такого, яким Його відкриває Писання.

Ти віддаєш Йому життя. Усе. А натомість отримуєш Його життя, а також зв'язок і мир із Богом.

Це здається великою ціною лише доти, доки ти не побачиш, що отримуєш. Про це наступний розділ.

Молитва

Молитва — не заклинання. Немає магічних слів, які треба сказати в правильному порядку. Бог дивиться на серце, а не на формулювання.

Але слова мають значення, бо, промовлені вголос, вони перестають бути лише думкою. Вони стають рішенням.

Слово, яким Новий Заповіт найчастіше називає молитву, — *просеухомай*. Воно починається з *прос*: до, у напрямку. Молитися — означає звернутися до Бога. І саме це відбувається в молитві примирення: людина, яка досі була звернена на себе, повертає все своє життя в бік Бога. У другому розділі Адам поставив себе в центр і пішов проти Бога. Тут усе обертається навпаки.

Якщо хочеш прийняти те, про що прочитав, помолися. Навіть зараз. Щиро і своїми словами — або ось цими:

МОЛИТВА ПОСВЯТИ ЖИТТЯ ІСУСУ

Господи Ісусе Христе, я вірю, що Ти — Син Божий, що Ти помер за мої гріхи і що Бог воскресив Тебе з мертвих. Приходжу до Тебе як є. Прости мені мої гріхи. Я відвертаюся від своїх гріхів і від життя без Тебе. Приймаю Тебе як свого Господа і Спасителя. Відтепер я належу Тобі. Амінь.

Дата мого рішення: .....

А якщо я нічого не відчув?

Дехто в цю мить плаче. В інших тремтять руки. А ще інші не відчувають геть нічого і встають з-за столу з думкою, що, мабуть, не спрацювало.

Спрацювало.

Те, що щойно сталося, спирається не на твої емоції, а на Боже слово і твоє щире рішення. Він сказав: якщо визнаєш і повіриш — спасешся. Він не дописав: за умови, що заодно щось відчуєш.

Емоції прийдуть або не прийдуть. Факт залишається фактом.

Якщо ти щиро прийшов до Бога в цій молитві, ти щойно народився згори (Івана 3:3). Ти ухвалив найважливіше рішення свого життя.

І при цьому сталося більше, ніж ти думаєш.

РОЗДІЛ 5

Що щойно сталося?

Можливо, після цього рішення все здається тобі таким самим і реальність виглядає майже так само. Та сама кімната, та сама робота, ті самі проблеми, що й учора.

А в духовній реальності змінилося все.

Це не видавання бажаного за дійсне і не позитивне мислення. Це факти, які діють від тієї миті, коли ти прийшов до Бога і примирився з Ним. Прочитай їх уважно, бо противник намагатиметься їх підважити й заслонити, перш ніж ти встигнеш до них звикнути.

◆ Ти — нове створіння

«Тому то, коли хто в Христі, той створіння нове, — стародавнє минуло, ото сталось нове!» (2 Коринтян 5:17).

Не виправлене. Не відремонтоване. Нове.

Пам'ятаєш, як у розділі 2 ми говорили, що люди діляться на живих і мертвих? Ти щойно перейшов з одного боку на інший. Твій дух, який був мертвий, ожив. Це саме те, що Ісус назвав народженням згори.

Мертвий — означає відрізаний від джерела життя. Якщо ти щиро помолився про примирення з Богом, цей зв'язок відновлено. Ти під'єднаний до джерела, яким є Сам Бог.

І це не лише зміна статусу. З цього зв'язку випливає сила, щоб іти далі у вірі, і міць, щоб твоє життя реально змінювалося (2 Петра 1:3). Раніше виправлятися не виходило, бо ти пробував сам. Тепер зміна йде зсередини.

Тобі прощено

Не частину. Не те, що пам'ятаєш і встиг назвати. Усе.

Бог оживив нас, «простивши усі гріхи, знищивши рукописання на нас (...), — Він із середини взяв його та й прибив його на хресті» (Колоссян 2:13–14).

Рукописання — це була боргова розписка. Бог не чекав, поки вона втратить чинність, і не сховав її до шухляди. Він її знищив.

На тобі немає вироку

«Тож немає тепер жодного осуду тим, хто ходить у Христі Ісусі» (Римлян 8:1).

Це речення знадобиться тобі частіше, ніж ти думаєш. Бо почуття провини вміє повертатися ще довго після того, як вину знято.

Запам'ятай різницю: Святий Дух переконує щодо конкретної речі, щоб її виправити. Осуд говорить узагальнено, що ти ні на що не годишся, і не показує виходу. Перше походить від Бога. Друге — ні.

Ти праведний

Це одна з тих речей, які найважче прийняти, бо вони здаються перебільшенням.

Пам'ятаєш обмін із третього розділу? Він був учинений гріхом, щоб ти став Божою праведністю (2 Коринтян 5:21). Це була Його сторона угоди. Тепер поглянь на свою.

Слово, яке тут уживає Новий Заповіт, означає правовий статус: бути в порядку перед законом. Ідеться не про те, що відтепер ти все робиш правильно. Ідеться про те, як Бог на тебе дивиться.

Ти на це не заробив. Ти це отримав. Тому ніхто не може цього в тебе забрати, посилаючись на те, що цього тижня ти був не в найкращій формі.

У тебе є Отець

«А всім, що Його прийняли, їм владу дало дітьми Божими стати, тим, що вірять у Ймення Його» (Івана 1:12).

Тебе прийняли не умовно, не на випробувальний термін. Тебе прийняли в родину.

Павло пише, що ми кличемо до Бога: «Авва, Отче!» (Римлян 8:15). *Авва* — це слово з мови, якою Ісус щодня розмовляв. Так дитина звертається до свого батька. Не так, як прохач звертається до чиновника.

Ти можеш говорити з Богом без посередників і без усталених формул. Він — твій Отець.

Святий Дух — у тобі

«Хіба ви не знаєте, що ваше тіло — то храм Духа Святого, що живе Він у вас?» (1 Коринтян 6:19).

Бог уже не десь далеко, по той бік. Він оселився в тобі. Він проводитиме тебе, утішатиме, нагадуватиме важливе і навчатиме розпізнавати, що походить від Нього, а що — ні.

Ти маєш вічне життя. Уже тепер

«Хто має Сина, той має життя» (1 Івана 5:12).

Має. Теперішній час. Це не обітниця на випадок смерті, а стан, у якому ти вже перебуваєш.

А що, як я впаду?

Колись ти напевно спіткнешся. Немає християнина, який після навернення ніколи не падав.

Петро ходив з Ісусом три роки і був одним зі стовпів першої Церкви. І все ж одного разу він повівся так, що Павлові довелося публічно його виправити, перед усією громадою (Галатів 2:11–14). Не на початку шляху. Після років служіння.

Це не скасовує нічого з того, що ти щойно прочитав. Дитина, яка впала, не перестає бути дитиною своїх батьків.

Коли згрішиш, не тікай і не намагайся спершу щось відпрацювати. Приходь одразу. «Коли ми свої гріхи визнаємо, то Він вірний та праведний, щоб гріхи нам простити» (1 Івана 1:9).

Стосунки не починаються щоразу з нуля. Вони тривають.

◆ Ці факти не залежать від твоєї форми

Коли йшлося про молитву, ми казали, що твої почуття не вирішують, чи прийняв тебе Бог. Те саме стосується всієї подальшої дороги.

Будуть тижні, коли все це буде для тебе очевидним. Будуть і такі, коли ти нічого не відчуватимеш, а віра здаватиметься теорією.

Факти від цього не змінюються. Вони спираються не на твою форму, а на те, що Бог сказав і що Він здійснив.

З часом ти навчишся ставити Слово Боже вище за власні відчуття. Це одна з найважливіших навичок, яких ти набудеш.

РОЗДІЛ 6

Що далі?

Ти ухвалив найважливіше рішення у своєму житті. І це не фініш. Це лінія старту.

Ніхто не народжується дорослим. Нове життя, яке в тобі почалося, має рости. Для цього тобі потрібно кілька конкретних речей, про які я хочу сказати тобі прямо, щоб потім нікому не довелося підбирати тебе на узбіччі.

Почну з того, що в тебе є противник

Ісус якось розповів про сіяча, який вийшов сіяти (Марка 4:3–20). Частина зерна впала край дороги, і одразу прилетіли птахи й видзьобали її. Ісус пояснив це цілком конкретно: приходить сатана і забирає посіяне слово.

Інша частина впала на кам'янистий ґрунт. Зійшла швидко, але не мала коріння, тож коли настала спека, засохла.

Це не казка про сільське господарство. Це опис того, що відбувається з людьми після такого рішення, яке ти щойно ухвалив.

Противник не байдужий до того, що в тобі народилося. Він намагатиметься це вкрасти, погасити і переконати тебе, що нічого не сталося або що це не має значення. Зазвичай він робитиме це не через великі події, а через звичайну забудькуватість, завантаженість роботою і сумнів, підкинутий у слушну мить.

Тому те, що ти прочитаєш далі, — це не благочестиві доповнення для охочих. Це коріння.

Читай Слово Боже

Біблія — не підручник, який треба визубрити. Це місце, де Бог говорить до тебе.

Почни з Євангелія від Івана або від Марка. Не з першої сторінки Біблії, бо застрягнеш у родоводах і приписах, які на початку не такі вже й важливі, а на цьому етапі можуть бути незрозумілими. Іван писав для того, щоб ти повірив і мав життя. Марко найкоротший і найдинамічніший, читається швидко. Далі візьмися за Дії апостолів, де побачиш, як жила й діяла перша Церква, а потім — за решту Нового Заповіту.

Читай щодня, хоч трохи. Регулярність важливіша за кількість.

Говори з Богом

Молитва — не декламація. Це розмова з Отцем, Який тебе прийняв.

Тобі не потрібно вживати піднесеної мови чи ставати в якусь особливу позу. Говори своїми словами, про свої справи, так, як є. Можеш розповісти Йому і про те, що тебе гнітить. Він це витримає.

І слухай. Розмова йде в обидва боки.

Бог буде реальним у твоєму житті настільки, наскільки ти перебуватимеш із Ним і думатимеш про Нього. Не тому, що Він віддаляється. Духовна реальність не зникає, коли ти перестаєш на неї дивитися. Але у твоєму сприйнятті вона починає розмиватися, як зображення, що втрачає різкість. Час із Богом повертає цю різкість.

Не залишайся сам

Саме на цьому найбільше людей спотикається.

Віра поодинці не працює. Не тому, що хтось це вигадав, а тому, що так це задумав Бог. Біблія називає віруючих тілом — а відірва-

на частина тіла не функціонує краще сама по собі. Вона просто вмирає.

Вуглина, вийнята з багаття, ще якусь мить жевріє, а потім холоне. Не тому, що це гірша вуглина.

Тобі потрібні люди, які пройшли цю дорогу раніше. Тобі потрібне місце, де хтось помітить, що тебе немає.

Іван, той самий, що написав, що Бог є світло, одразу після цього додає: «Коли ж ходимо в світлі, як Сам Він у світлі, то маємо спільність один із одним» (1 Івана 1:7). Хто ходить у світлі, той не ходить сам.

◆ Як розпізнати здорове місце

Не кожне місце з хрестом на будівлі допоможе тобі в цьому. Шукай спільноту, у якій:

- навчають на основі Біблії, а не людських ідей і традицій,
- у центрі — Ісус і те, що Він здійснив,
- живуть Новим Завітом і благодаттю, у святості, а не системою заслуг і релігійного страху,
- Святий Дух має місце і свободу діяти,
- до людей ставляться з повагою і нікого не контролюють,
- комусь справді важливе твоє зростання, а не твоя присутність у статистиці.

Якщо потрапиш у невідповідне місце або розпізнаєш, що це місце не для тебе, шукай далі. Але шукай.

◆ Зроби наступні два кроки

Є дві речі, які Новий Заповіт сприймає як нормальний початок шляху, а не як опцію для просунутих.

Так було від першого дня Церкви. Коли люди спитали Петра, що їм робити, він закликав їх покаятися і охреститися в ім'я Ісуса Христа, і додав: «і дара Духа Святого ви приймете» (Дії 2:38). По-

каяння в тобі вже почалося. Ці два кроки — його природне продовження.

Водне хрещення. Це значно більше, ніж церемонія чи формальність. Це важливий духовний крок і публічне запечатання того, що вже сталося в тобі: старе життя поховано, нове — проголошено. У Діях апостолів люди робили це одразу після того, як увірували.

Наповнення Святим Духом. Святий Дух оселився в тобі в момент нового народження. Але є ще дещо: Ісус пообіцяв учням силу з висоти, щоб вони могли жити й служити в силі, а не власними зусиллями. Це для тебе, і це на сьогодні.

Про обидві ці речі я пишу докладніше в другій книзі.

Що в другій книзі?

«Дорога з Богом. Практика віри» — це продовження того, що ти тримаєш у руках. Там ти знайдеш, серед іншого: водне хрещення і хрещення Святим Духом, що насправді таке Церква, хто ти у Христі, як людина діє у сфері духу, душі й тіла, що таке покаяння і Царство Боже, а також основи молитви.

Скористайся нею і прочитай. Це не додаткове читання. Це фундамент.

Наостанок

Ти не сам на цій дорозі, і не мусиш справлятися сам.

Напиши нам через spotkajboga.pl. Ми хочемо знати, що ти ухвалив це рішення, і хочемо допомогти тобі зробити наступні кроки — також тоді, коли ти живеш далеко й шукаєш спільноту поблизу.

ЩО ТЕПЕР?

Ти вирішив довіритися Ісусу?

Не залишайся сам. Напиши нам — ми допоможемо тобі зробити наступні кроки.

spotkajboga.pl

ПРО АВТОРА

Бартош Міхалув

Ім'я польською: Bartosz Michałów

Засновник служіння «Płomień Pana» («Полум'я Господнє») та Християнської церкви «Płomień Pana» в Познані (Польща). Пастор, практик віри, євангеліст і апостольський лідер. Автор численних навчань і статей.

Його серце сповнює місія, яку Христос залишив Своїм учням: доносити до людей звістку Євангелія, вести їх до справжніх стосунків із Богом, духовно споряджати їх і змінювати дійсність силою Святого Духа.

«Тому то, коли хто в Христі, той створіння нове, — стародавнє минуло, ото сталось нове!»

2 КОРИНТЯН 5:17

Безкоштовний матеріал · Можна безоплатно копіювати й поширювати